

F. t. l. om forsikringsmæglervirksomhed

skabet og sælgeren, og ikke forventer en uvildig rådgivning fra forsikringsformidlerens side. Forsikringsformidling udøvet af liberale erhvervsudøvere vil derimod ikke blive omfattet af oplysningspligten, i det omfang denne formidlingsvirksomhed ikke hviler på forudgående aftale med bestemte forsikringsselskaber. Ansvarspådragende handlinger eller undladelser fra denne gruppes side i forbindelse med formidlingen påhviler således ikke forsikringsselskaberne, men må bæres af de pågældendes ansvarsforsikringer.

Det følger af udtrykket henvendelse i stk. 1, at de ansatte, der sælger forsikringsprodukter fra et forsikringsselskabs hoved- eller filialkontorer ikke er underlagt en sådan oplysningsforpligtelse, jf. i øvrigt bemærkningerne til stk. 3.

I medfør af *stk. 2* skal pengeinstitutter, ejendoms-mæglere og f.eks. automobilforhandlere og rejsebu-reauer, i det omfang de har indgået samarbejdsaftaler med bestemte forsikringsselskaber, ved tydelig angivelse heraf i forretningslokalet gøre opmærksom på, at der her formidles forsikringer for et eller flere bestemte forsikringsselskaber, således som det er foreskrevet i lov om mærkning og skiltning med pris m.m.

Stk. 3 indebærer, at forsikringsselskaber pålægges pligt til at udstyre salgskorpset, dvs. f.eks. agenter, as-surandører og andre sælgere med et bevis for tilknyt-ningsforholdet til forsikringsselskabet og at dette bevis uopfordret skal fremlægges ved enhver henvendelse til potentielle kunder. Dette bevis vil f.eks. kunne bestå af et egentligt legitimationsbevis eller visitkort med navn og funktionsangivelse.

Personer, f.eks. ansatte i et pengeinstitut, der formidler forsikringsprodukter fra et forsikringsselskab, der er koncernforbundet med pengeinstituttet skal dog alene være udstyret med et bevis, hvis de virker uden for forretningslokalet. Tilsvarende gælder for sådanne ansattes formidling af forsikringsprodukter i henhold til indgåede samarbejdsaftaler mellem pengeinstituttet og et eller flere forsikringsselskaber, når dette foregår uden for pengeinstituttets lokaler.

Til § 32

Bestemmelsen foreskriver straf for overtrædelse af en række af forslaget bestemmelser. Præcise informationspligter og handleforbud foreslås i det i bestemmelsen angivne omfang strafsanktioneret.

Lovforslaget er et supplement til de generelle erhvervsregulerende og forbrugerbeskyttende love og straffeloven, som gælder fuldt ud ved siden af.

I *stk. 2* bemyndiges Finanstilsynet til at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 3 giver adgang til at straffe juridiske personer, der overtræder loven med bøde.

Til § 33

Bestemmelsen indebærer, at loven træder i kraft den 1. oktober 1999. Det betyder, at reglerne i loven skal være opfyldt fra dette tidspunkt. Dette gælder som udgangspunkt også for den forsikringsmægler-virksomhed, der udøves ved lovens ikrafttræden, jf. dog § 34.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelsen i § 21 om det rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmægler-virksomhed sættes i kraft den 1. marts 1999. Fra samme tidspunkt kan forsikringsmæglerselskaber der ønsker at drive virksomhed her i landet gennem en filial, underrette Finanstilsynet herom samt indsende den fornødne dokumentation.

Til § 34

Bestemmelsen indeholder en overgangsordning for den person eller det selskab, herunder interessentskab, der udøver forsikringsmæglervirksomhed ved lovens ikrafttræden. Der vil ved administrationen af reglen blive lagt vægt på, at den pågældende forud for lovens ikrafttræden har udøvet forsikringsmæglervirksomhed og at det kan dokumenteres f.eks. ved indsendelse af selvangivelse.

Bestemmelsens *stk. 1* indebærer, at den pågældende person eller det pågældende selskab kan fortsætte med denne forsikringsmæglervirksomhed, selv om Finanstilsynet ikke har givet tilladelse hertil efter § 3, stk. 1. Det er en betingelse herfor, at ansøgning om tilladelse efter § 4, stk. 1-3, indgives til Finanstilsynet senest den 1. januar 2000. I så fald kan den pågældende på grundlag af bestemmelsen udøve forsikringsmægler-virksomhed, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse om ansøgningen. I denne periode må den pågældende person eller det pågældende selskab benytte betegnelsen forsikringsmæglerselskab, jf. lovens § 11.

Efter *stk. 2* skal Finanstilsynet se bort fra, at en person som nævnt i stk. 1 ikke opfylder kravene til teoretisk uddannelse eller praktisk kunnen ved lovforslagets fremsættelse, når tilsynet skal tage stilling til, om den pågældende opfylder betingelserne for at få tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed.

Finanstilsynet kan dog stille som vilkår for en tilladelse, at den pågældende person inden den 1. januar 2005 indsender bevis for at have gennemført den fornødne teoretiske uddannelse. Den fastsatte tidsfrist giver den pågældende rimelig mulighed for at gennemføre den nødvendige uddannelse.